

— *Darrerament, hem vist força camps de pomeres arrencats. Això a què és degut?*

— Hi ha dues causes principals. O bé la pomera és vella i ja no lleva prou o bé els fruits que donen són petits o de baixa qualitat.

— *Se'n planten de noves?*

— Generalment, sí, però de manera no tan espaiada i així, en un camp on abans es plantaven deixant 1'80 m o 2 m entre arbre i arbre, ara s'hi deixa només 1 m o 1'20 m. D'aquesta manera es recullen els mateixos quilos en menys espai.

— *La típica forma de les plantacions de pomeres que veiem ara, sempre ha estat així?*

— Sí des que van arribar els francesos i van introduir aquest sistema en contra del que hi havia fins aleshores, de plantar els fruiters drets i als quatre vents. D'aquella manera, l'arbre creixia al seu aire i, en canvi, plantant-los ajaguts, obliguem la planta a agafar la forma que volem nosaltres i a racionalitzar tota la feina de la producció de la poma.

— *Què va suposar per al poble, en general, aquest nou conreu?*

— Primer de tot es van haver de fer camps expressos per a les pomeres, ja que abans tenien els fruiters amb herba a sota per pasturar els xais i les vaques. Aquest nou sistema va canviar totalment el concepte de l'explotació de la fruita. També es va notar a l'hora de cobrar el sou dels treballadors, que van passar de cobrar-ho per jornals a cobrar-ho per hores. Com a fet curiós, i que va representar un canvi notable, cal dir que, amb els francesos, es va començar a anar al camp amb cotxe i no a peu o amb tractor. I també que aquella gent ho duia tot molt ben apuntat i controlat, a tall d'empresa, a la qual cosa no estàvem gens acostumats.

— *Les pomes han donat feina a la gent del poble?*

— Al principi en va donar sobretot a les dones, que venien a fer hores quan podien durant l'època de recollida. Però, amb el temps, la gent d'aquí es va anar establint en feines fixes i ara, pràcticament, ja no en ve cap, només algun estudiant. També havia vingut gent de Girona. Actualment, el personal procedeix d'Andalusia i, des de fa uns 11 anys, a nosaltres ens arriben del mateix poble cada temporada.

— *A l'hora de contractar la gent per collir, es té preferència per llogar homes o dones?*

— Nosaltres no en tenim, però s'ha demostrat que les dones són molt més delicades i àgils recollint la fruita. A més, amb les màquines noves, tampoc no fa falta tenir la força que calia abans per carregar o descarregar les caixes.

— *Quan dura la recollida de la poma?*

— Depèn una mica de les temporades, però normalment comença pel setembre i s'acaba a mig novembre.

— *Aquest conreu només dona feina als treballadors per a l'època de recollida?*

— No. Es necessita una gent fixa que en tingui cura tot l'any per podar, sulfatar, esporgar, etc. Al principi de tot, això va suposar feina per a unes 14 o 15 persones del poble.

Per tant, queda molt clar que el treball a fer amb les po-

mes no és només recollir-les sinó que, abans i després, hi ha tota una tasca necessària i imprescindible. El cas de la investigació n'és un exemple. Al llarg de l'any es fan tota mena de provatures per millorar la qualitat alimentària, per aconseguir una conservació més eficaç i una bona presència i, en conseqüència, treure'n més profit econòmic. Cada propietari sol comptar amb la col·laboració d'un tècnic que porta a terme les investigacions. La nova maquinària ha contribuït també a abaratir el cost de la producció.

— *On es ven la poma de Vilobí?*

— Una gran part se'n va al nord de la Península, concretament a Astúries, no pas per fer sidra sinó per consum alimentari. També se'n ven a Bilbao i a Galícia i molt poca a l'estranger a causa del problema del "rosseting" que és un excés de sucre que es manifesta a la pell de la poma en forma de taques de color marró. Això suposa que no es consideri de primera qualitat i que segons quins països europeus no la vulguin.

— *Què se'n fa de la poma petita o tocada per les pedregades?*

— Abans n'enviàvem molta per fer sidra, però ara hi ha una demanda força important d'una cooperativa de les nostres comarques que la utilitza per fer suc de fruita.

— *La resta de Catalunya és bona consumidora de poma de Girona?*

— No. A Barcelona no n'hi va a penes gens ja que prefereix la de Lleida que representa la competència més clara en aquest sector.

Per acabar, parlem una mica del futur més immediat d'aquest conreu. S'entreveu una perspectiva de continuïtat per a la gent que ja té els camps preparats i que, per tant, li surt més a compte continuar amb l'explotació de la poma que no pas muntar tota l'estructura nova per a un conreu diferent. La inversió feta en la terra ha estat considerable sobretot si tenim en compte que a Vilobí hi ha aigua però és cara d'obtenir. Calen motors i la construcció de pous per utilitzar-la freqüentment a l'estiu que és quan la poma creix i, atès que la poma, com la majoria dels fruits, és aigua, la necessita amb abundància.